

ROMÂNIA

TRIBUNALUL SATU MARE
SECȚIA PENALĂ

DECIZIA PENALĂ Nr. 8/C
Ședința publică de la 14 Februarie 2017
Completul compus din:
PREȘEDINTE Mihai Ciorcaș
Grefier Delia Danciu

Ministerul Public DNA Serviciul Teritorial Oradea este reprezentat de procuror Ardelean Cristian.

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio potrivit prev.art.369 C.pr.pen.

Pe rol fiind soluționarea contestație penale formulate de către D.N.A. – Serviciul Teritorial Oradea împotriva sentinței penale nr. 1832 din 24.11.2016 pronunțată de Judecătoria Satu Mare, prin care în baza art. 587 alin.1 CPP s-a admis cererea de liberare condiționată formulată de petentul condamnat SAVA IOAN, fiul lui _____, născut la data de _____ CNP _____

La apelul nominal făcut în ședința publică de azi, nu se prezintă nimeni.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, cu precizarea că, la data de 14.02.2017 intimatul a depus la dosarul cauzei noote de ședință, precum și un extras dintr-un articol din ziarul Cotidian.

Se constată că judecarea cauzei a avut loc în ședința publică din data de 07.02.2017, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre, amânându-se pronunțarea pentru data de azi, când în urma deliberării.

TRIBUNALUL
DELIBERÂND

Asupra contestației penale de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr. 1832/24.11.2016 pronunțată în dosar cu nr. de mai sus, Judecătoria Satu Mare, în baza art. 587 alin. 1 Cod procedură penală, a admis cererea formulată de petentul SAVA IOAN, CNP _____, născut la data de _____ în _____, condamnat în Penitenciarul Satu Mare, privind liberarea condiționată din executarea pedepsei de 3 ani închisoare, aplicată prin Sentința Penală nr. 20/2015 a Curții de Apel Cluj Napoca și a dispus liberarea condiționată a petentului de sub puterea mandatului executare a pedepsei nr. 20/2015 emis de Curtea de Apel Cluj Napoca, atrăgându-i atenția asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 61 Cod penal de la 1969.

În baza art. 275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut următoarele:

„Cu privire la legea aplicabilă, instanța constată că la data de 01 februarie 2014 a intrat în vigoare noul Cod penal (Legea 286/2009).

Art. 6 alin. 1 din noul Cod penal prevede că în cazul în care după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă depășește maximumul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maximum.

Totodată, conform art. 15 alin. 2 din Constituție, legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.

Astfel cum rezultă din dispozițiile legale privitoare la liberarea condiționată, prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, condițiile de acordare a liberării condiționate au fost extinse, fiind adăugată condiția îndeplinirii integrale a obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare, respectiv obligarea condamnatului la respectarea unor măsuri de supraveghere dacă restul neexecutat este de 2 ani sau mai mare.

În aceste condiții legea penală mai favorabilă este Codul penal de la 1969.

Potrivit art. 59 alin. 1 din C.pen de la 1969, după ce a executat cel puțin $\frac{2}{3}$ din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau cel puțin $\frac{3}{4}$ în cazul închisorii mai mari de 10 ani, condamnatul care este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale, poate fi liberat condiționat înainte de executarea în întregime a pedepsei.

În același timp, art. 60 alin. 2 din C.pen de la 1969 prevede că persoana condamnată trecută de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, pot fi liberați condiționat, după executarea a $\frac{1}{3}$ din durata pedepsei închisorii care nu depășește 10 ani, dacă îndeplinește celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1.

Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din cadrul Penitenciarului Satu Mare a formulat propunere de liberare condiționată a persoanei condamnate, așa cum reiese din procesul-verbal nr. 35595 din 23.11.2016 (f. 41)..

În procesul-verbal menționat s-a reținut că persoana a fost condamnată prin sentința nr. 20/2015 a Curții de Apel Cluj, la pedeapsa cu închisoarea de 3 ani, pentru autorat la infracțiune prevăzută de legea pentru sancționarea spălării banilor (Legea nr. 656/2002).

Executarea pedepsei a început la data de 25.11.2015 și urmează să expire în termen la data de 23.11.2018.

Din cuantumul pedepsei de 1096 zile, condamnatul a executat 366 zile.

Se mai reține că petentul nu a fost selecționat la activități lucrative din motive de sănătate. Nu a fost sancționat disciplinar și a beneficiat de 2 recompense cu suplimentarea unor drepturi.

A manifestat interes pentru reinsertia sa socială, concretizat prin comportamentul asertiv adoptat și prin participare activă la activitățile socio-educative. A se vedea și caracterizarea e la f. 43.

Se mai reține că petentul a respectat normele de conduită impuse de regulamentul de ordine interioară și de cerințele regimului semideschis. A manifesta în permanență un comportament corespunzător față de personalul administrației penitenciarului și față de celelalte persoane.

De asemenea, petentul are studii superioare, calificare profesională, este căsătorit, are 2 copii și beneficiază de sprijinul moral și material al familiei (f. 44 verso).

Are capacitate de asumare a responsabilității și are dezvoltate suficiente mecanisme de adaptare la mediul social și pentru adoptarea unei atitudini prosociale.

În același timp, se mai reține că petentul nu are antecedente penale, și raportat la comportamentul constant pozitiv adoptat pe întreaga perioadă executată, a reușit să dovedească progres în propria conduită pentru reintegrare socială și a dat suficiente dovezi de îndreptare, conștientizând scopul pedepsei.

Având în vedere cele reținute de Comisie în procesul-verbal menționat, caracterizarea condamnatului, precum și criteriile prevăzute de art. 59 alin. 1 și art. 60 alin. 2 din C.pen de la 1969, instanța constată că numitul Sava Ioan întrunește condițiile pentru a fi liberat condiționat.

Față de cele prezentate, în baza art. 587 alin. 1 Cod procedură penală, instanța va admite cererea formulată de petentul SAVA IOAN, condamnat în Penitenciarul Satu Mare, privind liberarea condiționată din executarea pedepsei de 3 ani închisoare, aplicată prin Sentința Penală nr. 20/2015 a Curții de Apel Cluj Napoca.

Va dispune liberarea condiționată a petentului de sub puterea mandatului de executare a pedepsei nr. 20/2015 emis de Curtea de Apel Cluj Napoca, atrăgându-i atenția asupra consecințelor nerespectării dispozițiilor art. 61 Cod penal de la 1969.

În baza art. 275 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.”

Împotriva acestei hotărâri a formulat calea de atac a contestației, la data de 05.12.2016, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea, în baza căruia, dosarul a fost înaintat Tribunalului Satu Mare unde a fost înregistrat, sub dosar cu nr. de mai sus, la data de 16.12.2016.

La termenul de judecată din data de 07.02.2017, prezent fiind în ședință publică, intimatul condamnat Sava Ioan a solicitat, pe calea excepției, să se constate tardivitatea introducerii contestației în cauză, precum și inadmisibilitatea acesteia.

După dezbaterile contradictorii a celor două excepții instanța a dispus, prin încheierea ședinței publice din data de 07.02.2017, unirea acestora cu fondul cauzei.

Susținând contestația formulată în cauză, reprezentantul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea a solicitat admiterea acesteia și, în principal, desființarea hotărârii atacate cu trimiterea cauzei spre rejudecare, cât timp aceasta este lovită de nulitate absolută, potrivit art. 281 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, prin neparticiparea unui procuror din cadrul Direcției Naționale Anticorupție la soluționarea pe fond a cauzei. În subsidiar s-a solicitat desființarea hotărârii atacate iar în rejudecarea cauzei să se dispună respingerea cererii de liberare condiționată formulată de petentul Sava Ioan.

Intimatul Sava Ioan, personal și prin apărătorul desemnat din oficiu să asigure asistența juridică obligatorie a acestuia, a solicitat, respingerea contestației formulate în cauză, în principal, cu reținerea inadmisibilității și tardivității acesteia, iar în subsidiar să se rețină legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin care s-a constatat îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de lege cu privire la liberarea sa condiționată.

În vederea soluționării cauzei au fost listate din aplicația informatică Prisoner s Management System, privind evidența persoanelor private de libertate, situația juridică a persoanei condamnate Sava Ioan, situația recompenselor, a prezentării acestuia la instanțe, situația muncii prestate, situația privind liberarea condiționată, situația exercitării dreptului la vizită.

Intimatul Sava Ioan a depus următoarele înscrisuri:

Sentința penală nr. 1950/06 decembrie 2016, cu mențiunea rămânerii definitive;

Sentința penală nr. 1778/22 noiembrie 2016, cu mențiunea rămânerii definitive;

Sentința penală nr. 1680/15 noiembrie 2016, cu mențiunea rămânerii definitive;

Bilet de ieșire din spital;

Cerere de suspendare a cauzei, până la soluționarea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu următoarele acte anexe: sentința penală nr. 1680/22.11.2016 din dosar nr. 10018/296/2016; sentința penală nr. 1778/22.11.2016 din dosar nr. 10385/296/2016; sentința penală nr. 1950/22.11.2016 din dosar nr. 11042/296/2016; extras portal dosar nr. 6259/296/2016 privind pe condamnatul Olteanu Radu; extras portal dosar nr. 7337/296/2016 privind pe condamnatul Pap Șandor Adalbert; extras portal dosar nr. 3810/296/2016 privind pe condamnatul Szekely Adalbert; extras portal dosar nr. 18565/271/2016 privind pe condamnatul Mudura Gheorghe; OUG 43/2002; extras dispoziții privind situațiile tranzitorii din legea 255/2013; Decizia penală nr. 32/28.02.2014 din dosarul nr. 3629/232/2013 a Tribunalului Dâmbovița privind pe Babiuc Victor, pronunțată după intrarea în vigoare a Legii 255/2013; extras portal – sentința penală 25/2016 a Tribunalului Neamț pronunțată în dosar nr. 3469/103/2015; extras portal –

Decizia 83/2017 a Curții de Apel Bacău, pronunțată în dosar nr. 3469/103/2015; extras speța în cauză.

La data de 14.02.2017, mai înainte de pronunțare, intimatul Sava Ioan a depus „note scrise” în cuprinsul cărora a reiterat toate concluziile susținute și cu ocazia dezbaterilor. Printr-o cerere separată, depusă tot la data de 14.02.2017, mai înainte de momentul pronunțării, intimatul a mai depus un extras dintr-un articol de presă, ce îl privește, printre alții și pe procurorul Man Ciprian, cu privire la care intimatul a făcut referire și cu ocazia dezbaterilor.

Analizând hotărârea atacată pe baza motivelor invocate, dar și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept, dar în limitele contestației formulate în cauză, tribunalul a reținut următoarele:

Cu privire la excepția inadmisibilității contestației formulate în cauză:

Inadmisibilitatea, este acea sancțiune procesuală prin care se împiedică efectuarea unui act interzis sau neprevăzut de lege sau exercitarea unui drept procesual epuizat deja printr-o altă cale procedurală. Această sancțiune trebuie analizată ca fiind corespondentul negativ al admisibilității, rezultând astfel că, o manifestare procesuală este inadmisibilă dacă nu este obiectiv încuviințată de lege.

În raport cu obiectul prezentei cauze – liberare condiționată, se va reține că, calea de atac a contestației este prevăzută de lege (art. 587 alin. 3 Cod procedură penală). În plus, în cauză nu a fost exercitată această cale de atac (de către Parchetul de pe lângă Judecătoria Satu Mare), așa încât dreptul procesual nu a fost epuizat.

Potrivit dispozițiilor art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, „la judecarea cauzelor și la soluționarea propunerilor, contestațiilor, plângerilor sau a oricăror alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție potrivit legii vechi, precum și a celor care au rămas în competența acesteia în condițiile alin. 1, participă procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție”.

Rezultă astfel, că începând cu data de 01.02.2014, la judecarea oricăror cereri formulate în cauzele în care cercetarea penală a fost efectuată de către Direcția Națională Anticorupție, participă procurori din cadrul acestei structuri de parchet.

În cauza de față, la soluționarea pe fond a cererii formulate de către petentul condamnat Sava Ioan, având ca obiect liberare condiționată a participat un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Satu Mare, deși potrivit prevederilor mai sus arătate, la soluționarea cauzei erau îndreptățiți să participe procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, cât timp petentul solicita liberare condiționată din executarea unei pedepse ce i-a fost aplicată ca urmare a trimeriei în judecată într-un rechizitoriu al D.N.A..

În temeiul dispozițiilor legale mai sus evocate (art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013), procurorul din cadrul D.N.A. poate exercita și căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, și nu doar participa la ședințele de judecată, respectiv poate exercita toate atribuțiile prevăzute de lege în favoarea Ministerului Public (conform art. 63 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară).

Cu privire la posibilitatea ca procurorul din cadrul Direcției Naționale Anticorupție să exercite calea ordinară de atac a contestației împotriva hotărârii pronunțate de instanța de judecată într-o cerere formulată în cauzele în care cercetarea penală a fost efectuată de către Direcția Națională Anticorupție, în condițiile în care la judecata în fond a participat un procuror de la parchetul de pe lângă instanța competentă, sunt pe deplin aplicabile considerentele reținute în cuprinsul Deciziei nr. 21/2009 pronunțată de către Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în dosar nr. 10/2009, în care a fost sesizată cu pronunțarea unui recurs în interesul legii.

Cu privire la excepția tardivității contestației formulate în cauză:

Potrivit art. 587 alin. 3 Cod procedură penală având titlul marginal „liberare condiționată”, hotărârea judecătorească poate fi atacată cu contestație la tribunalul în a cărei circumscripție se află locul de deținere, în termen de 3 zile de la comunicare. Se poate astfel observa, că în cauzele având ca obiect liberare condiționată, termenul de exercitare a căii de

atac a contestație, curge și pentru procuror de la comunicare (reglementarea fiind similară cu cea existentă în materia căii de atac a apelului, unde potrivit art. 410 alin. 1 Cod procedură penală, se prevede că „pentru procuror,..., termenul de apel este de 10 zile, ..., și curge de la comunicarea copiei minutei”).

Spre deosebire de această reglementare specială, art. 425 indice 1 alin. 2 Cod procedură penală, prevede că „pot face contestație procurorul, ..., în termen de 3 zile, care curge de la pronunțare pentru procuror și de la comunicare pentru celelalte persoane ...”. Aceste din urmă dispoziții nu sunt însă aplicabile în materia liberării condiționate cât timp potrivit art. 425 indice 1 alin. 1 Cod procedură penală, prevederile acestui articol sunt aplicabile doar când legea nu prevede altfel.

În cauză, hotărârea Judecătoriei Satu Mare prin care s-a dispus liberarea condiționată a persoanei condamnate Sava Ioan a fost comunicată cu D.N.A., Serviciul Teritorial Oradea la data de 05.12.2016 (fila 55, dosar fond) iar contestația a fost formulată de către această unitate de parchet la aceeași dată, respectiv 05.12.2016 (fila 2).

Privitor la acest aspect, tribunalul mai reține că, instanța de fond, Judecătoria Satu Mare a fost investită cu cererea formulată la data de 08.11.2016, de către petentul condamnat Sava Ioan, prin care acesta solicita liberarea sa condiționată. În cuprinsul cererii petentul a arătat că se află în executarea unei pedepse de 3 ani închisoare ce i-a fost aplicată prin sentința penală nr. 20/2015 a Curții de Apel Cluj, a început executarea pedepsei la data de 25.11.2015 și urmează a fi discutat în comisia specializată din cadrul penitenciarului la data de 23.11.2016, motiv pentru care solicita fixarea unui termen de judecată la data de 24.11.2016, respectiv după discutarea situației sale în comisie.

Dezbaterea și soluționarea cauzei a avut loc la data de 24.11.2016, termen pentru care Penitenciarul Satu Mare a comunicat, la solicitarea instanței de fond, procesul verbal nr. 35595 din data de 23.11.2016 și „Caracterizarea” avută în vedere cu ocazia analizei situației condamnatului Sava Ioan, în ce privește liberarea sa condiționată.

La dezbaterea cauzei a participat un reprezentant al Parchetului de pe lângă Judecătoria Satu Mare, fără ca Direcția Națională Anticorupție să fi fost încunoștințată în vreun fel (prin comunicarea unei liste de ședință).

Sentința penală nr. 1832/24.11.2016 prin care a fost admisă cererea petentului Sava Ioan și s-a dispus liberarea sa condiționată din executarea pedepsei de 3 ani închisoare ce i-a fost aplicată prin sentința penală nr. 20/2015 a Curții de Apel Cluj Napoca a fost comunicată cu Parchetul de pe lângă Judecătoria Satu Mare, la data de 25.11.2016 (copia minutei, fila 52, dosar fond), respectiv la data de 07.12.2016 (copia întregii hotărâri după motivare, fila 59, dosar fond).

Prin adresa din data de 30.11.2016 a Compartimentului executări penale din cadrul Judecătoriei Satu Mare s-a comunicat Penitenciarului Satu Mare că sentința penală nr. 1832 din data de 24.11.2016 prin care s-a dispus liberarea condiționată a condamnatului Sava Ioan a rămas definitivă (fila 53, dosar fond).

În baza acesteia, administrația Penitenciarului Satu Mare a procedat la punerea în libertate a deținutului Sava Ioan, la data de 30.11.2016, conform adresei nr. 36244 din data de 30.11.2016 (fila 58, dosar fond).

În condițiile în care soluționarea cauzei a avut loc în cadrul unei proceduri viciate (prin nerespectarea art. 5 alin. 3 din Legea nr. 255/2013), caracterul definitiv al acestei hotărâri nu poate fi reținut. Astfel hotărârea primei instanțe urma să devină definitivă doar la expirarea termenului de 3 zile, termen care a început să curgă de la comunicarea hotărârii cu D.N.A.

Sub acest aspect, nu se impune analiza instituției „repunerii în termen”, reglementată de art. 425 indice 1 alin. 2 raportat la art. 411 Cod procedură penală (de altfel, în cadrul dezbaterilor nu a fost ridicată această problemă nici de către reprezentatul Ministerului Public nici de către intimatul Sava Ioan).

În raport de considerațiile mai sus expuse se va reține caracterul nefondat al celor două excepții invocate, ce urmează a fi respinse.

Cu privire la contestația formulată în cauză, de către D.N.A.:

Este nefondată critica prin care se solicită desființarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare, pe motivul existenței unei cauze de nulitate absolută, conform art. 281 alin. 1 lit. d Cod procedură penală.

În acest sens se va reține că, potrivit art. 281 alin. 1 lit. d Cod procedură penală, determină întotdeauna aplicarea nulității, încălcarea dispozițiilor privind participarea procurorului, atunci când participarea sa este obligatorie potrivit legii.

Participarea procurorului la judecată sau la alte proceduri penale este, ca regulă, obligatorie, conform art. 363 alin. 1 Cod procedură penală. Participarea obligatorie a procurorului la soluționarea cauzelor având ca obiect liberarea condiționată este prevăzută în art. 597 alin. 3 Cod procedură penală.

Soluționarea prezentei cauze a avut loc cu participarea procurorului de la parchetul corespunzător instanței investite cu soluționarea acesteia (procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Satu Mare) și nu în lipsa procurorului, situație care ar fi atras nulitatea absolută a hotărârii atacate.

Pe de altă parte nu este incident nici cazul de nulitate absolută, prevăzut de art. 281 alin. 1 lit. a Cod procedură penală. Potrivit art. 281 alin. 1 lit. a Cod procedură penală, determină întotdeauna aplicarea nulității, încălcarea dispozițiilor privind compunerea completului de judecată. Prin compunerea completului de judecată de înțelege alcătuirea lui conform legii. În noțiunea de compunere a completului de judecată intră dispozițiile privind numărul de judecători din completul de judecată, dispozițiile privind incompatibilitatea judecătorului, dispozițiile privind respectarea continuității completului de judecată după începerea dezbaterilor precum și dispozițiile privind respectarea separării funcțiilor judiciare de judecător de drepturi și libertăți, judecător de cameră preliminară și instanța de judecată.

În concluzie, participarea la soluționarea pe fond a cauzei de față, a unui procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Satu Mare nu atrage nulitatea absolută a hotărârii pronunțate, în condițiile art. 281 alin. 1 Cod procedură penală.

În ce privește soluționarea pe fond a cererilor formulate de către petentul condamnat Sava Ioan, privind liberarea sa condiționată, tribunalul reține următoarele:

În mod corect prima instanță de judecată a reținut și a analizat cererea formulată de către persoana condamnată Sava Ioan privind liberarea sa condiționată, în baza dispozițiilor legale cuprinse în vechiul Cod penal în raport de succesiunea legilor penale în timp și a principiului aplicării legii penale mai favorabile.

Potrivit dispozițiilor art. 59 alin. 1 Cod penal din 1969, se poate dispune liberarea condiționată din executarea unei pedepse privative de libertate după executarea a cel puțin două treimi din durata pedepsei atunci când aceasta nu depășește 10 ani, dacă condamnatul este stăruitor în muncă, disciplinat și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se seama și de antecedentele sale penale. Potrivit dispozițiilor art. 60 alin. 2 Cod penal din 1969, „cei condamnați în timpul minorității, când ajung la vârsta de 18 ani, precum și condamnații trecuți de vârsta de 60 de ani pentru bărbați și de 55 de ani pentru femei, pot fi liberați condiționat, după executarea unei treimi din durata pedepsei în cazul închisorii care nu depășește 10 ani sau a unei jumătăți în cazul închisorii mai mari de 10 ani, dacă îndeplinesc celelalte condiții prevăzute în art. 59 alin. 1”.

În cauză, prima instanță de judecată a reținut că sunt îndeplinite toate aceste condiții și a dispus punerea în libertate a condamnatului Sava Ioan de sub puterea mandatului de executare a pedepsei emis în baza sentinței penale nr. 20/2015 a Curții de Apel Cluj Napoca.

La data soluționării cauzei în primă instanță, persoana condamnată Sava Ioan se afla în executarea unei pedepse privative de libertate de 3 ani închisoare ce i-a fost aplicată prin Sentința penală nr. 20/2015 a Curții de Apel Cluj Napoca, pentru săvârșirea, în calitate de autor a unei infracțiuni prevăzute în Legea nr. 656/2002, pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, faptă constând în aceea că „în calitate de avocat, în luna ianuarie 2012, prevalându-se de influența pe care ar avea-o asupra unor judecători, a pretins și primit suma

de 7.000 euro de la RMI, în vederea pronunțării unor hotărâri favorabile acestuia. La data de 28.02.2012 a falsificat contractul de asistență juridică întocmit cu RMI”.

Executarea acestei pedepse a început la data de 25.11.2015 și urmează să expire în termen la data de 23.11.2018, fiindcă se scade o zi, ce a fost executată în stare de arest preventiv.

Intimatul Sava Ioan a fost discutat în comisia specializată privind liberarea condiționată din cadrul unității de detenție la data de 23.11.2016 (după data formulării de către acesta a cererii de liberare condiționată), ocazie cu care s-a propus liberarea condiționată.

În raport de prevederile art. 59 combinate cu art. 60 alin. 2 Cod penal din 1969, mai sus redate (aplicabile conform art. 5 Cod penal), liberarea condiționată poate fi dispusă doar în cazul în care condamnatul, care a executat fracția de pedeapsă prevăzută în mod obligatoriu de lege, este stăruitor în muncă, disciplinat (respectiv nu a fost sancționat pentru abateri săvârșite pe durata detenției) și dă dovezi temeinice de îndreptare, ținându-se cont și de antecedentele sale penale.

Persoana condamnată Sava Ioan, născut în anul 1949 (în vârstă de peste 60 de ani) a executat fracția de pedeapsă prevăzută de lege, respectiv a executat mai mult de un an, din pedeapsa de trei ani (a executat 366 de zile la data discutării situației sale în comisia specializată), nu are antecedente penale și nu a fost sancționat disciplinat pe durata executării pedepsei.

Conform procesului verbal nr. 35595/23.11.2016 a Penitenciarului Satu Mare, condamnatul nu a fost selecționat la activități lucrativă din motive de sănătate (fila 41, verso, dosar fond). Conform cererilor depuse în copie de către intimat (filele 35-36 și 38, dosar fond), acesta a solicitat administrației locului de deținere să fie selecționat pentru participare la muncă (bibliotecă).

În ce privește condiția privind dovezile temeinice de îndreptare, tribunalul reține că legea nu prevede în mod concret în ce constau aceste dovezi, așa încât urmează ca instanța să evalueze îndeplinirea acestei condiții prin raportare la natura infracțiunii pentru care a fost aplicată condamnarea și la conduita generală a persoanei condamnate pe parcursul detenției din cuprinsul cărora urmează a se trage concluzia dacă scopul și funcțiile pedepsei au fost sau nu atinse.

În acest sens se va reține că scopul pedepsei constă în prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Pedeapsa este atât o măsură de constrângere cât și un mijloc de reeducare a condamnatului. Prin executarea pedepsei se urmărește formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială. Funcțiile pedepsei reprezintă mijloace de realizare a scopului acesteia și acestea sunt funcția de reeducare, de constrângere, de exemplaritate și de eliminare.

În ce privește infracțiunea comisă, se constată că intimatul Sava Ioan a fost condamnat pentru că în calitate de avocat și prevalându-se de influența pe care acesta ar avea-o asupra unor judecători, a pretins și primit suma de 7.000 euro de la o persoană, în vederea pronunțării unor hotărâri favorabile acesteia, după care a falsificat contractul de asistență juridică întocmit cu această persoană. După rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și începerea executării pedepsei ce i-a fost aplicată pentru această faptă, persoana condamnată Sava Ioan nu a acceptat faptul că ar fi comis o ilegalitate și nu și-a asumat consecințele faptei sale. Acest aspect rezultă chiar din susținerile intimatului din ședința publică în care a avut loc dezbaterea prezentei contestații, ocazie cu care a susținut că pentru fapte similare, în prezent se pronunță soluții de achitare, depunând în acest sens chiar o soluție de practică judiciară. De asemenea, din situația privind prezentarea persoanei condamnate la instanțele de judecată, rezultă că după încarcerare, intimatul Sava Ioan a formulat numeroase cereri, inclusiv contestație la executare, adresată Curții de Apel Cluj Napoca (dosar cu nr. 746/33/2016). În plus, acesta a formulat și alte cereri de liberare condiționată cu mult înainte a fi îndeplinită condiția privind executarea fracției de pedeapsă prevăzută de lege (dosar cu nr. 10018/296/2016 și 10385/296/2016 ale Judecătoriei Satu Mare), dosare în care și-a retras ulterior cererile.

Nu în ultimul rând din cuprinsul aceluiași evidențe rezultă că intimatul Sava Ioan se află în curs de judecată, în calitate de apelant în dosar nr. 81/35/2014, dosar aflat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Toate aceste ultime elemente impun concluzia că intimatul Sava Ioan nu a dat dovezi temeinice de îndreptare, pe durata executării pedepsei.

Sub acest aspect, soluția primei instanțe este neîntemeiată, așa încât se impune admiterea contestației formulate în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 425 indice 1 alin.7 pct. 2 lit. a Cod procedură penală, cu consecința desființării în întregime a hotărârii atacate. Desființarea în întregime a hotărârii atacate are ca și efect și anularea formelor de punere în libertate, prin liberare condiționată, dispuse în baza acestei hotărâri.

Rejudecând cererea formulată de către petentul condamnat Sava Ioan, privind liberarea condiționată, tribunalul reține că îndeplinirea în parte a condițiilor legale de către condamnat pentru liberare condiționată nu creează pentru acesta un drept, ci doar o vocație iar acordarea liberării condiționate este lăsată la aprecierea instanței, care trebuie să-și formeze convingerea ca reeducarea condamnatului se realizează și fără executarea restului de pedeapsă în penitenciar.

În cazul persoanei condamnate Sava Ioan sunt îndeplinite doar în parte condițiile prevăzute de lege pentru acordarea acestui beneficiu. Astfel, din conduita petentului condamnat rezultă că acesta nu și-a format o atitudine corectă față de ordinea de drept, contestând hotărârea definitivă de condamnare, pe care o pune pe seama unei răzbunări personale a procurorului care a emis rechizitoriul (aspect repetat de mai multe ori cu ocazia dezbaterilor în cauză). În plus, acesta este judecat și pentru săvârșirea unei alte infracțiuni. Toate acestea formează convingerea tribunalului că persoana privată de libertate Sava Ioan nu s-a îndreptat pe durata detenției executate până în prezent.

În raport de împrejurările mai sus reținute, Tribunalul va respinge cererea formulată de către petentul condamnat Sava Ioan, privind liberarea condiționată din executarea pedepsei de 3 ani închisoare ce i-a fost aplicată prin sentința penală nr. 20/2015 a Curții de Apel Cluj Napoca, în baza art. 587 alin. 1 Cod procedură penală.

Totodată, în baza art. 587 alin. 2 Cod procedură penală, tribunalul va fixa un termen de 3 luni după expirarea căruia cererea petentului condamnat sau propunerea comisiei specializate din cadrul unității de detenție, privind liberarea condiționată a acestuia, poate fi reînnoită. La stabilirea acestui termen (scurt) instanța are în vedere atât împrejurarea că numitul Sava Ioan este la prima încarcerare cât și faptul că pe durata detenției acesta a fost recompensat de trei ori (ultima dintre recompense fiind aplicată chiar după pronunțarea sentinței, de către prima instanță).

Văzând și dispozițiile art. 275 alin. 3, respectiv ale art. 272 Cod procedură penală.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge excepția inadmisibilității contestației formulate în cauză.

Respinge excepția tardivității contestației formulate în cauză.

În baza art. 425 indice 1 alin. 7 pct. 2 lit. a Cod procedură penală raportat la art. 587 alin. 3 Cod procedură penală admite contestația formulată în cauză de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Oradea împotriva sentinței penale nr. 1832/24.11.2016 pronunțată de către Judecătoria Satu Mare în dosar cu nr. de mai sus, pe care o desființează în întregime și, rejudecând:

În baza art. 587 alin. 1 Cod procedură penală, raportat la art. 59 alin. 1 Cod penal din 1969, raportat la art. 6 Cod penal respinge cererea formulată de petentul-condamnat SAVA IOAN, fiul lui _____, născut la data de _____, loc. _____, CNP _____, domiciliat în _____, privind liberarea

condiționată din executarea pedepsei de 3 ani închisoare, ce i-a fost aplicată prin sentința penală nr. 20/2015 a Curții de Apel Cluj Napoca.

În baza art. 587 alin. 2 Cod procedură penală fixează un termen de 3 luni (calculat de la data reîncarcerării) după expirarea căruia cererea sau propunerea poate fi reînnoită.

În baza art. 272 Cod procedură penală dispune virarea din fondul Ministerului Justiției în contul Baroului Satu Mare a sumei de 130 lei onorariu apărător din oficiu, conform delegației nr. 46/2017, pe seama doamnei avocat Bone Abigel.

În baza art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile de judecată rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică azi, 14.02.2017.

Președinte,
Mihai Ciorcaș

Grefier,
Delia Danciu